

at der har været nogen Misforstaaelse i saa Henseende. Derfor har Udvalget troet, at man burde optage en udtrykkelig Bestemmelse derom, som findes under Nr. 15. Jeg skal blot tilføje, at det er klart, at denne Bestemmelse ikke vedrører Broen ved Aalborg over Liimfjorden, som staaer i den samme, aldeles exceptionelle Stilling som hidtil, og som ikke er nogen Deel af en Vej eller Gade, saa at den overhovedet ikke kan falde ind under denne Bestemmelse. Men medens Udvalget saaledes i det Hele har foreslaaet, at Broer skulle behandles som Veie, har det troet at burde gjøre en Undtagelse med Hensyn til Broen over Guldborgsund, som er anlagt i Henhold til Loven af 29de December 1862. Denne Bro er oprindeligt anlagt for Veikassens Regning, dog saaledes, at der er tilskudt 10,000 Rb. af Postvæsenet og 15,000 Rb. af Nykjøbing Commune, og ifølge Loven af 29de December 1862 § 2 skulle den fremtidig vedligeholdes efter Reglerne om Hovedlande-veie, altsaa saaledes, at Vedligeholdelsen for Veikassen og Amtet ikke kunde komme til at udgjøre Mere end $\frac{1}{3}$ af Udgiften, naturligviis foruden de 2 Mk. pr. Td. Hartkorn, som udgjøre den almindelige Veiflat. Udkastet gaar derimod ud paa at lægge Broen heelt over paa Amtsrepartitionensfonden eller rettere sagt Amtsraads-kredsen, og det kan Udvalget ikke Andet end finde betænkelig. Det er nemlig saa, at denne Bro er af en ganske særegen Natur. For det Første have Bekostningerne ved den været overordentlig store; i Loven af 29de December 1862 ere de fastsatte til 155,000 Rb., men denne Sum er bleven overstreden og løben op til 168,000 Rb. Broen har en særdeles Længde, idet nemlig selve Broen er ca. 940 Alen, og særlig Pælebroen ca. 630 Alen lang. Derhos er den anlagt paa et Sted, der er meget vanskeligt med Hensyn til Strømningsforholdene, som ere af den Bestaaenhed, at Broen er udsat for stærke Angreb fra Søen. Det er nu forekommet Udvalget, at hvis det Tilfælde skulde indtræde, som man ikke kan Andet end forudsætte som en Mulighed, at Broen skulde blive revent bort af Søgang eller Vis, eller skulde endogsaa blot lide større Bræk, saa vilde Udgifterne dertil kunne blive altfor byrdefulde for Amtet, og man har derfor undtagelsesviis

med Hensyn til denne Bro tilladt sig at gjøre en Indstilling, der vel fastholder, at i det Hele taget Vedligeholdelsen af Broen og dens Hovedreparation skal bekostes af Amtsraads-kredsen, men hvorved man dog aabner en Udsigt til, at, naar den lider saadanne Bræk eller bliver revent bort, Staten da kommer til at bære Halvdelen af Udgifterne til dens Istandsættelse, forudsat at Staten ikke bestemmer sig til at lade den aflægge, thi det kunde jo vel være, at Erfaringen viste, at Vanskelighederne ved at holde Broen paa dette Sted vare af den Betydning, at Staten bestemte sig til at nedlægge Broen. Denne Mulighed er ikke afslaaen, og naar Forslaget er stillet saaledes, at altsaa Statens Bidrag kun er en Mulighed, og at det er overladt til Staten at kunne slippe for denne Udgift, hvis den skulde bestemme sig til at lade Broen aflægge, saa seer Udvalget ikke, at Forslaget har nogen Betænkelighed ved sig. Jeg skal forøvrigt bemærke, at der i Forslaget under Nr. 16 er indløbet en Ucorrecthed, idet der paa to Steder staar: „Amtsrepartitionensfonden istedetfor „Amtsraads-kredsen efter Reglerne i § 3“. Det er nemlig ikke Meningen, at hele Udgiften skulde bæres af Amtsrepartitionensfonden, men Meningen er derimod, at Landet og Kjøbstæderne i Amtet i Forening efter deres Hartkorn overeensstemmende med de almindelige Regler i Lovforslagets § 3 skulde bære den. En Endring, der sigter til at bewirke en Forandring heri, vil af Udvalget blive stillet til 3die Behandling. Et enkelt Medlem af Udvalget, nemlig det ærede Medlem for Maribo Amts Ste Balgkreds (R. Olsen), har under Nr. 17 foreslaaet, at istedetfor, at Halvdelen af Omkostningerne skulde bæres af Amtsrepartitionensfonden eller rettere af Amtsraads-kredsen, skulde $\frac{2}{3}$ bæres af Amtsrepartitionensfonden, og $\frac{1}{3}$ af Nykjøbing Kjøbstad. Det ærede Medlem har nemlig meent, at da Nykjøbing Kjøbstad er den, der drager den væsentligste Nytte og overveiende Fordeel af Broen, saa burde den bidrage paa en klækkelig Maade til Broens Istandsættelse. Udvalgets øvrige Medlemmer have derimod meent, at da Nykjøbing jo efter den Ordning, der er bestemt i Loven af 29de Februar 1862, er holdt heelt udenfor Udgif-